

Openbaring

Les 3

Hoofstuk 3:1-22

P.O.Box 702107
San Antonio, Texas, 78270
210.319.5055
©2022. Verse by Verse Ministry International
All rights reserved

Hemelse Vader Dankie vir die geleentheid om te fokus op dit wat so belangrik is, en wat U reeds voorberei het vir ons duisende jare gelede om te verstaan. Vader, die gebeure waarvan ons in hierdie boek geleer het, is so relevant, werklik so tydig. Wat 'n voorreg, Vader, vir elkeen van ons om in hierdie stadium van die geskiedenis te mag leef, sodat ons nog in 'n posisie is om dit ten volle te waardeer. En Here, ons vra dat U ons aanneemlik sal maak aan daardie voorreg, en aan die geleentheid, sodat ons dit wat U ons gegee het, sal aanneem, en ons sal gereed wees om dit soveel moontlik te gebruik in die dae wat ons het, in gereedheid om U getuie te wees. Ons vra dit in Jesus se naam. Amen.

Ons gaan voort om deur die briewe aan die kerke te beweeg. Verlede week het ek aan die begin gesê, ons gaan baie leer. Ons ondersoek die briewe in die eerste 3 hoofstukke van Openbaring vanuit 'n historiese, universele en profetiese oogpunt (Skyfie 3-1) ons gaan voort van waar ons opgehou het, sodat ons hierdie briewe kan verstaan soos hulle geskryf is vir 'n baie spesifieke gehoor en 'n spesifieke tyd.

Ons gaan na [Hoofstuk 3 vers 1](#), die brief aan die kerk van Sardis (Skyfie 3-4).

[Openbaring 3:1 EN skryf aan die engel van die gemeente in Sardis: Dit sê Hy wat die sewe Geeste van God en die sewesterre het: Ek ken jou werke, dat jy die naam het dat jy leef, en jy is dood.](#)

[Openbaring 3:2 Wees wakker en versterk die wat oorbly, wat op die punt staan om te sterwe, want Ek het jou werke nie volkome voor God gevind nie.](#)

[Openbaring 3:3 Onthou dan hoe jy dit ontvang en gehoor het, en bewaar dit en bekeer jou; as jy dan nie wakker word nie, sal Ek op jou afkom soos 'n dief, en jy sal nie weet in watter uur Ek op jou afkom nie.](#)

[Openbaring 3:4 Maar jy het enkele persone ook in Sardis wat hulle klere nie besoedel het nie, en hulle sal saam met My in wit klere wandel, omdat hulle dit waardig is.](#)

[Openbaring 3:5 Wie oorwin, sal beklee word met wit klere, en Ek sal sy naam nooit uitwis uit die boek van die lewe nie, en Ek sal sy naam bely voor my Vader en voor sy engele.](#)

[Openbaring 3:6 Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê.](#)

Goed, julle is vertrouwd met die patroon wat ons gebruik het in die eerste vier briewe, so jy moet 'n goeie begrip hê vir hoe ons dit doen. Die struktuur van die briewe lei ons deur ons begrip, en ons begin soos altyd met die naam. Die naam van hierdie kerk is Sardis, en dit is maklik om dit op te spoor, etimologies

gesproke of om die oorsprong van die naam te verstaan. Daar is diegene wat voorgestel het dat dit die "ontsnapte kinders" beteken, ander het voorgestel, dit beteken "oorblyfsel." Ons gaan dit laat staan soos dit is. Dit is 'n stad, in Johannes se dag binne klein Asië die hoofstad van 'n provinsie genaamd Lydia, dit was ongeveer 60 myl noordoos van Smírna, wat ons vroeër bestudeer het. En dit was 'n belangrike kommersiële sentrum. Onder die baie dinge waarop die stad 'n aanspraak tot roem gehad het; is daar gesê dat dit die plek was waar hulle die eerste keer ontdek het hoe om wol in verskillende kleure te omskep. En dit het massiewe tempels gehad, en was verder bekend vir hulle vrugbare grond; vulkaniese grond, wat dit baie produktief gemaak het. En die stad vandag is in puin in Turkye, soos baie van hierdie stede is. Maar in sy tyd was dit 'n sterk en, baie standvastige stad.

Die antieke stad is op 'n berg gebou, en is beskerm deur ondeurdringbare wagtoringe en omring deur driedubbele diepte mure. En daar is baie keer in die geskiedenis genoem waar aanvallers probeer het om die stad te verower, maar hulle kon glad nie daarin slaag nie. En daar is 'n legende wat verband hou met Sardis soos dit verband hou met onvrugbaarheid. 'N weermag het op 'n tyd gekom om die stad te probeer oorneem en 'n slaaf in die stad het opgemerk dat een van die wagte se beamptes in die torings, op die mure van die stad, sy helm oor die muur verloor het, dit het afgerol van die heuwel. Denkende dat die helm verlore was, was die slaaf later verbaas om daardie selfde soldaat te sien opklim, vanuit die kant van die heuwel en verskyn met sy helm op. Hy gaan terug na die sykant van die heuwel, verdwyn en dan 'n paar oomblikke later, verskyn hy weer bo-op die muur met sy helm. En dit het vir die slaaf duidelik geword dat daar 'n soort geheime ingang in die stad moes gewees het, wat slegs deur die inwoners van die stad bekend was. So het Antiochus die Grote in 214 v.C. beslag gelê op die stad en daardie besondere slaaf is op 'n stadium gevange geneem, en die slaaf het aangebied om die vyandige leer van hierdie geheime ingang te vertel in ruil vir sy eie veiligheid. En vervolgens het Antiochus die stad deur daardie geheime ingang verower soos 'n dief in die nag.

Met betrekking tot die brief self, die beskrywing van Christus oor die stad, open Hy met 'n volledige beskrywing van hoofstuk een soos Hy gedoen het met elke brief. In hierdie geval beskryf Hy hierdie stad, as een wat die sewe geeste van God het, wat in die sewe sterre is, soos jy weet, sewe engele. Die klem val hier weer op sewe, dit wil sê op die hele gees, op die engele van die hele kerk. Dit beteken dat Sardis 'n oorspronklike kerk is, en is in der waarheid 'n kerk, wat die Gees van God het. Dit is egter ook 'n swak kerk in een opsig in vergelyking met die ander. Sardis, sê hy, Ek ken jou dade, en dan sê Hy, daar is geen dade nie. Dit is Hy wat sê, jy het 'n naam, jy leef, maar wat dade betref, is jy dood. Dit is die kommentaar op Sardis. Sardis het die slagoffer geword van een van die waarskuwings wat jy goed ken uit die boek van Jakobus waarin hy sê: "Maar is jy bereid om te erken, dwase man, dat geloof sonder werke nutteloos is?" Dit is die aard van die geloof wat in Sardis bestaan het.

Ons word gered deur ons geloof alleenlik, maar ons geloof sonder gepaardgaande werke is nutteloos, vir God. Dit doen niSkrywer en Volmaker van ons geloof as ons dit nie uitleef in ons werke nie. En Jesus sê vir hierdie gemeente, 'Jakobus gaan voort om te sê dat die geloof op sigself, naamlik die geloof sonder die gepaardgaande werke, dood is.' Dit is wat Jesus bedoel wanneer Hy sê jy is bekend dat jy leef, maar jy is eintlik dood. Dit is geloof sonder werke en dit is 'n dooie soort geloof. Dit is nogsteeds 'n reddende geloof, maar dit is 'n nuttelose een. En Jesus vertel vir ons wat dit beteken om te behoort aan Hom maar omdat daar geen werke is nie, is hulle dood in hulle bediening. Hulle het 'n probleem wat hulle moet oplos. Die rede daarvoor is geloof wat 'n geskenk van God is aan elke gelowige met die doel om daardeur die grootheid van God te eer.

En die manier waarop jy veronderstel is om daardie doel te vervul om heerlikheid aan die Vader te gee, soos Jesus sê, is: "skyn jou lig voor die mense sodat hulle jou goeie werke kan sien en jou Vader wat in die hemele is, kan verheerlik." Wanneer jou werke ontbreek, is jou geloof steeds daar, maar jy bereik nie die doel daarvan nie. Jy doen nie wat jy veronderstel is om daarmee te doen nie. [Efesiërs 2:10](#) Paulus sê:

[Efesiërs 2:10](#) Want ons is Sy maaksel, geskape in Christus Jesus tot goeie werke wat God vooraf berei het, sodat ons daarin kan wandel.

Jy weet, daar is nie 'n opsie hier nie, dis nie afhangend van jou of my nie. Dit is hoekom Hy sê "jou daade is nie volkome gevind nie." Let op in wie se oë, die Vader se oë wat in die oë van my God is, wat Jesus se manier is om na die Vader te verwys by tye. Daar volgens het hulle nie die doel vervul wat die Vader gehad het in die toewysing van die geloof wat Hy gegee het nie, wat ook vir ons sê dat die Vader alleen die regter is van ons diens en of dit voldoen aan Sy verwagtinge of nie.

Goed, so hierdie kerk het hierdie probleem, hoe kenmerk ons hierdie probleem? Ek sou dit so kenmerk, hulle het gemaklik geword met geloof alleenlik, besit redding, maar met baie min belangstelling om dit aan ander te verkondig. Hulle is 'n voorbeeld van 'n kerk met geloofsbelydenisse, maar geen daade nie. En kerke kan die punt bereik waar leer en geloof bestaan om sy eie onthalwe. Jy begin om te dink dat jy net staan vir die waarheid, glo die waarheid, leer die waarheid en dit is genoeg. Net om 'n baken van die waarheid te wees, dis genoeg. Daardie dinge is noodsaaklik, ja, maar dit is nie voldoende om Christus te behaag nie.

Die Christelike wandel is veronderstel om soveel praktyk as teorie te wees, en gelowiges was veronderstel om vir die waarheid te sorg, ja, om die Bybel reg te verstaan, ja. Maar as jou geloof 'n intellektuele strewer bly, doen jy niks vir die heerlikheid van Christus nie, en dit is die bekommernis wat Hy vir hierdie kerk het. Besit van die waarheid sonder werke word rede om ons te oortuig eerder as om ons te prys. Om die waarheid op sigself te hê en niks daarmee te doen nie, is

die bron van veroordeling. So hierdie Sardis tipe kerk, as jy kyk na die twee in vergelyking, dan is hulle eintlik die teenoorgestelde want Thiatíre, leef op teenoorgestelde punte van 'n spektrum. In Thiatíre het jy hierdie kerk gehad wat baie groot indrukwekkende werke gehad het en in werklikheid, Jesus sê jou werke groei, jy bereik meer mense, jy doen meer dinge.

Hulle werke, as julle dit onthou, is van die waarheid van die Skrif geskei sodat hulle nie geestelike krag het nie. So weet jy die hele idee vir die doen van werke in die eerste plek, fisiese werk van diens in enige opsig, is vir geleenthede om die evangelie te deel, om vordering te maak deur verhoudings sodat jy nie net die liggaam bedien nie, maar ook die gees, met die waarheid wat jy moet bied. In teendeel, wat Thiatíre gedoen het, is om mense vas te vang in 'n stelsel van godsdienste wat hul siel besoedel het met kettery en demoniese onderrig, en hulle werke het dan eintlik niks ingehou vir die koninkryk in daardie verband nie. Hulle het werke gehad, maar hulle het nie die waarheid gehad nie.

Nou het jy 'n kerk wat vashou aan die waarheid van die geloof en tog versuim om daardie waarheid aan te wend tot voordeel van ander. So in Sardis word die waarheid ontkoppel van enige uiterlike voorkoms van liefde van Jesus, wat die Evangelie sal beperk. Dit is waarskynlik geen verrassing as ek dit vir jou sê nie, maar mense word nie aangetrek deur 'n klomp alwetende Christene wat niks doen om 'n vinger op te lig om te help nie. Dit is nie 'n waardevolle aanbod vir die wêreld nie. So, Thiatíre, het bloot werke gebruik om kettery te regverdig, Sardis het die waarheid gebruik om luiheid te regverdig. Dit is die twee kante van die spektrum wat jy met hierdie twee kerke het.

So, wat het Jesus vir Sardis gesê, "Ek wil hê jy moet wakker word. Ek wil hê jy moet versterk word in wat jy het." Nou beteken "wakker" in hierdie sin om uit hierdie bedwelming van onkunde en apatie te kom en die sending van die kerk te herontdek, te versterk wat oorbly, en dui daarop dat sommige van hierdie kerke nog 'n hart vir die sending gehad het. En so sê Hy, jy het 'n oorblyfsel wat weet waarom dit gaan, neem dit, bou daarop, vergroot dit, en sê Hy, as jy dit nie doen nie, gaan dit doodgaan. En daar is 'n fundamentele waarheid van die kerklike lewe aan die werk in wat Hy so pas gesê het en jy sien dit alles om jou heen op 'n manier.

Selfs vandag dien kerke hulleself. As hulle dit doen, gee hulle net om vir wat binne-in die gebou gesê word en, dan verloor hulle die reg om te bestaan en hulle sterf uiteindelik uit. Terwyl kerke wat die boodskap buite die mure neem, poog om te deel wat hulle het, wat geneig is om groei te bevorder. Ek bedoel, dis net 'n fundamentele waarheid van die Christelike lewe. So die ironie is, jy gaan alles mooi saamgevat en op teken hê, presies waar dit moet wees, en die waarheid presies korrek binne-in die gebou verkondig en dit gaan nooit uit na buite toe nie, want wie gee om. Presies wat het dit aan enigiemand gedoen. So moet die kerk 'n mentaliteit hê wat sê, wat ons hier het, is wat ons buite wil deel, ons bou hier met die doel om uit te gaan en die wêreld te bedien daarmee.

En dit is Jesus se begeerte dat ons dit doen, want sonder daardie begeerte, is die toekoms van daardie kerk in twyfel en regverdiglik so omdat ons dit nie meer nodig het nie. En dan gee Jesus hom die resepte om onself te bekragtig. Ek is lief vir hierdie resepte, hierdie oplossing, is so eenvoudig, sê Hy, onthou wat jy ontvang en gehoor het, maar dink oor Sy doel daarmee. Sardis was waarskynlik nog jonk genoeg as kerk om die dag te onthou dat geloof die eerste keer in daardie stad posgevat het en hulle onthou wat hulle ontvang het, sê Hy, en onthou hoe dit gebeur het.? Hulle is in Sardis gered omdat een of ander apostel daardie stad binnegehoop het niesteenstaande die vervolging, wat sou kom en die Evangelie verkondig en werke gedoen het om sodoende die kerk op een of ander manier te ondersteun en op daardie oomblik toe daardie evangelie verkondig word. was daar 'n oomblik van vreugde in die stad, dit was God se vergifnis vir die mense in daardie stad, en dit verander die hele lewe van diegene wat gekom het om die geloof in daardie stad te ontvang. Sekerlik onthou hulle dit.

Die vriendelikheid, die opoffering van die apostels. Die gevoel wat hulle moes gehad het. Die gevoel soos jou eerste verstandhouding van die goeie nuus, die verlossing van skuld, die vrylating van las, die begrip dat dit eintlik iets vir my persoonlik is, en ek kan uitsien na 'n ewigheid saam met Christus sowel dat dit reeds aan die kruis gedoen is, en daar is niks meer vir my om te doen nie, as jy dit kan onthou, miskien toe jy al 'n volwassene was? Jesus sê, daarom, hoekom sou jy nie wil hê dat iemand anders dit ervaar nie? Hoekom sou jy dit van iemand anders wil weerhou, nie dat jy dit beheer nie, maar die punt is, hoekom sou jy daardie ervaring weerhou wat iemand anders vir jou gebring het? Jy is dankbaar dat hulle dit gedoen het, wat doen jy nou daarmee. Dis die houding wat Hy wil hê dat daardie persoon moet hê.

Onthou wat jy ontvang het en hoe jy dit gehoor het, en as jy dit doen, sal jy die motivering kry om uit te gaan. As jy nie wakker word nie, sê Jesus, dan sal Hy wees soos 'n dief wat in hulle vesting kom, en die analogie is werklik magtig. 'n Dief in die nag doen sy werk wanneer jy slaap, wat is die hele punt van wakker word. Jy slaap, en teen die tyd dat jy wakker word, vind jy, is alles wat jy gewaardeer het weg. En so sou dit vir hierdie kerk wees, sou hulle hulself in 'n leë huis vind as hulle nie wakker word tot die sending van die kerk nie, wat fundamenteel deur daad bewerkstellig word. Die boodskap is nie een van daad nie, maar die werk van die kerk vir diegene wat geglo het, deur daad. En die Gees in hierdie geval was van plan om die sending êrens anders te neem, om die kerk agter te laat soos 'n leë dop, 'n leë katedraal, 'n leë klomp geloofsbelydenaars, wanneer die kerk nie bereid was om daarop te reageer nie.

En dan laastens gee Hy daardie klein aanmoediging van die einde van Sardis soos wat Hy met al hierdie kerke doen sodat diegene wat in die kerk glo, die waarskuwings nie verkeerd verstaan nie, en hulle nie individueel hoef te bekommer nie. Dit gaan nie oor individuele redding nie sê Hy in vers vier, daar is sommige wat hulle klere nie besoedel het nie, want hulle wandel in wit en is

waardig. Nou, daar is 'n paar interessante beelde aan die einde van hierdie brief wat benodig dat ons dit verduidelik vir wanneer ons later hierdie boek sal bestudeer.

Die wit kledingstuk - 'n Wit kleed in die Bybel is 'n teken van verlossing, en jy kan sien dat dit duidelik in vers vyf in dieselfde brief voorkom soos ek voorheen gesê het, simbole word dikwels in hulle eie konteks gedefinieer. In vers vyf, sê Hy, diegene wat oorwin soos ons bekend is volgens [1 Johannes](#), is 'n terminologie vir die gelowige. Die wat oorwin, sê Hy, is hulle wat wit dra, of in ander woorde verteenwoordig suiwer klere. Die wit kleed is dus 'n prentjie van diegene wat gered word, en ons weet dit ook van elders. Paulus sê in [Galásiërs 3 vers 27](#):

[Galásiërs 3:27](#) want julle almal wat in Christus gedoop is, het julle met Christus bekleed.

Die gedagte hier is eenvoudig, dat ons versoening aan ons gegee word deur die Bloed van Christus, ons is gewas in die Bloed van Christus, ons is bekleed in die geregtigheid van Christus deur ons geloof. So die kleed het daardie simbool.

Nou, omgekeerd, neem die Bybel daardie metafoer een tree verder wanneer dit oor 'n ongelowige praat. Ongelowige is iemand wat vuil klere dra, nee, dis is verkeerd. Dit is een wat geen kleed het nie. Wat naak is en die beeld van hom wat nie die versoening van Christus het nie. Hulle het nie in Christus geglo nie, hulle is nie bedek nie, hulle sonde is nie bedek nie, hulle skande in hulle naaktheid is nog blootgestel. Paulus sê in die [2 Korinthiërs 5 vers 2](#), Hy praat oor ons liggaam as 'n huis en sê:

[2 Korinthiërs 5:2](#) Want om hierdie rede sug ons ook en verlang om met ons woning uit die hemel oorklee te word,

[2 Korinthiërs 5:3](#) as ons ten minste gekleed en nie naak bevind sal word nie.

[2 Korinthiërs 5:4](#) Want ons wat nog in die tent is, sug en voel beswaard, omdat ons liever nie ontklee nie, maar oorklee wil word, sodat die sterflike deur die lewe verslind kan word.

“Om naak te wees” beteken metafories dat ons sonde blootgestel word, aan God. “Om geklee te wees”, beteken om dit te bedek deur die geregtigheid van Christus. Dus, wit klere verteenwoordig die bedekking wat jy ontvang wanneer jy glo, terwyl dit in naaktheid die prentjie is van iemand wat nie geglo het nie. So, wat beteken dit wanneer hy sê, “daar is 'n paar in die kerk van Sardis wat nie hul wit klere besoedel het nie.” Wel, in hierdie konteks dat hulle klere het, is hulle geklee, hulle is nie naak nie, dus is hulle duidelik gelowiges, maar die betekenis van 'n besoedelde kleed is 'n teken van getuienis van daardie gelowige wat negatief beïnvloed is.

Onthou omdat hierdie persoon geklee is, beteken hy het reeds verlossing ontvang, die besoedeling is dan hoe hy gesien word. Dit wil sê, Jesus sê in vers vier. "Hulle is waardig om saam met my te wandel as hulle nie hul klere besoedel het nie" of 'n ander manier om te sê is dat hulle in goedheid met Hom wandel. Dus, die toestand van die kledingstuk spreek tot die toestand van jou getuienis oor wie jy is as 'n Christen. Ons kry bevestiging van hierdie interpretasie later in die boek. Dus, die onmiddellike konteks, neem ons daarheen en 'n latere konteks in hierdie boek gee hierdie bevestiging. In Openbaring negentien vers sewe lees ons dit.

Openbaring 19:7 Laat ons bly wees en ons verheug en aan Hom die heerlijkheid gee, want die bruilof van die Lam het gekom en sy vrou het haar gereed gemaak.

Openbaring 19:8 En aan haar is gegee om bekleed te wees met rein en blink fyn linne, want die fyn linne is die regverdige daade van die heiliges.

Dus, met ander woorde, Openbaring 19 sê dat 'n kleed wat helder en rein is, regverdige daade van die heiliges verteenwoordig, en omgekeerd, verteenwoordig 'n vuil kleed die gebrek daaraan. So, in hierdie geval, sê Hy, het Sardis 'n paar wat nie hul klere besoedel het nie; dit wil sê daar is net 'n paar wat 'n getuienis van regverdige daade in daardie kerk het. Die oorgrote meerderheid van hulle wat hul lewe besoedel het, het hul klere, maar leef nie volgens wat van hulle verwag word nie.

Nou, moet asseblief nie toelaat dat die beelde jou verwar nie. Ons praat hoegenaamd nie van redding hier nie, hulle het 'n kleed en hulle is in die hemel, einde van die storie, maar jy wil nie ingaan met vuil klere nie. Jy wil ingaan met 'n rein kleed. En dan eindig Jesus deur die kerk te herinner dat ongeag watter straf die Here op sy kerk mag plaas, dit nie die individuele gelowige se sekuriteit sal wegneem nie, Hy sê diegene wat oorwin, hulle name sal Hy nie uit die boek van die lewe uitwis nie, en Hy sal hulle bely voor Sy Vader, wat in die hemel is.

Nou, daardie sin, "Ek sal nie jou naam uit die Boek van die Lewe uitvee nie" veroorsaak verwarring en 'n paar bekommernisse vir sommige mense, daar is baie besprekings daarvoor. Soos baie teenstellings, is dit regtig net die gebrek aan waardering van die oorspronklike teks. Die Boek van die Lewe, kom ons begin daar. Die boek van die lewe is die Bybel se term vir die hemelse rol waarin die name van elke mens wat gered is, opgeteken word en die Bybel gebruik hierdie term op verskeie plekke in die Nuwe Testament en ook in Psalms. Elders in hierdie boek, in Openbaring, word ons vertel dat die Here die name van diegene wat gered is, in hierdie boek voor die grondslae van die aarde aangeteken het. Wat dit vir my sê, is dat die inhoud van daardie boek nie bepaal word deur gebeure wat op die aarde plaasvind nie, omdat die boek en die inhoud daarvan vasgestel is voordat daar 'n aarde was.

So, per definisie, word gesê, dat wanneer die aarde tot bestaan kom, kan jy niks sê wat die aarde toegelaat het om te gebeur nie. Dit het bestaan voordat die aarde tot bestaan gekom het, so die lys is toe al gedoen, dit is in die boek, dit het bestaan voordat die aarde tot bestaan gekom het, en so is die lys gedoen en is dit in die Boek. Dit is daar voordat enigiemand gelewe het. Maar nou praat jy oor die uitwissing van name deur Jesus, en die Psalm wat ek 'n oomblik gelede genoem het, sê Psalm 69 dat die regverdiges in die boek opgeteken is, wat gelowiges beteken, maar dan sê die psalmis: "God, delg uit asseblief die name van die onregverdiges uit jou boek." Wel, dan, dit bring hierdie vraag terug in die voorgrond. Beteken dit dat hulle eerste daar is en dan kan jy hulle uitwis? Hoe verstaan jy hierdie twee kommentare?

Wel, hier is die kort antwoord. Eerstens, nee, name word nie uit die boek geneem nie, nee, name word nie uit die boek uitgevee nie. Jy moet verstaan hoekom dit waar is, jy moet 'n beter sin vir Joodse skryfwerk hê. Poëties gesproke, is 'n algemene tegniek in Joodse skryfwerk om 'n sekere waarheid te beklemtoon deur die teenoorgestelde daarvan te ontken. Dit is 'n poëtiese styl. Goed, so in die Psalm, sê die skrywer, die onregverdiges moet uit die boek gedelg word. Dit is 'n manier om te sê hulle sal nie gevind word in die boek nie. Jy bevestig iets deur die teenoorgestelde te ontken. Net so, sê Jesus, sal 'n gelowige altyd in die boek van die lewe gevind word deur te sê: Ek sal nie jou naam uitwis nie. Hy sê nie hy mag, of dat dit selfs 'n moontlikheid is nie. Hy bevestig net, jy sal daar wees omdat Ek jou dit vertel, Ek gaan nie jou naam uitvee nie. So, in Joodse skryfwerk, is dit 'n styl. Ek bevestig iets deur die teenoorgestelde te ontken. Moenie toelaat dat dit jou lei om te dink dat die teenoorgestelde ooit 'n moontlikheid was nie.

So, wat is die profetiese interpretasie van hierdie kerktydperk, waar is ons in die geskiedenis? Ons weet dit volg Thiatíre. So, Thiatíre is die tydperk van die kerk ouderdom wat ons gesê het ooreenstem met die Rooms-Katolieke Kerk (Skyfie 3-5), en as sodanig, histories, is dit nie moeilik om te raai waarheen ons gaan nie, want wat 'n einde aan die heerskappy van die Katolieke Kerk was, is die Reformasie, op die opkoms van die Protestantisme.

Die naam sluit in dat, soos ek gesê het, dit is voorgestel om te ontsnap of dalk kan dit oorblyfsel beteken. Soos in 'n groep wat uit afvalligheid ontsnap, kom 'n oorblyfsel uit 'n ketterse instelling, en die Gees self verskuif van een instelling na 'n nuwe instelling. Goed, daarom begin Hy die brief deur te sê die sewe geeste praat met Sardis. Dit is 'n manier om te sê, hier is die kerk met die Gees in daardie stadium van die geskiedenis of 'n ander manier om te sê is, die Gees van God, begin in 1517, en was nie meer blywend in die Rooms-Katolieke Kerk, dit was nou blywend in 'n nuwe instelling. Dit het aanbeweeg soos Christus gesê het dit sou.

Dus, die Reformasie was die ware kerk op daardie stadium, en dit is maklik om te sien waarom dit 'n aanbeveling aan die Bybelse waarheid gebring het. Dit het

behoorlike leer terugbring, volgens die Skrif. Belangriker nog, dit het die ware evangelie van verlossing deur genade alleen, deur geloof alleen, in Christus alleen, die solas van die Hervorming. En tydens hierdie beweging is die meeste van die ergste ketterye van die Rooms-Katolieke Kerk as deel van die Reformasie uitgeskakel, hoewel hulle wel sommige praktyke net buite tradisie behou het. Geestelikes, leke onderskeidings, kinderdoop, onder andere, dit was tradisies van die Katolieke Kerk wat vasgesteek het, al was hulle nie Bybels nie. Maar een van die dikwels ongekende gevolge van die Reformasie, was die een wat Jesus die meeste omgee het, blyk dit, en dit is die verlating van evangelisasie, en die verminderde klem op werke van liefdadigheid. Dit kan vir jou 'n verrassing wees. Jy mag nooit die Reformasie bestudeer het nie, en jy het dalk aanvaar dat dit net so 'n wonderlike tydperk van kerklike herlewing was, en daar is niks negatief daaraan nie. Maar dit is nie presies waar nie.

En ek dink dit is dalk omdat Katolisisme 'n redding verkondig het deur die 'werke' evangelie. Hulle het sosiale werke van verskillende soorte gebruik: skole, hospitale en dies meer, as 'n manier om daardie valse evangelie te verkondig. Omdat dit die geskiedenis was, sou dit voorkom asof die hervormers 'n teenoorgestelde benadering ingeneem het. Dit wil sê, hulle het God se soewereiniteit beklemtoon, en hulle het Bybelse leerstellings beklemtoon, maar hulle het dit gedoen ten koste van die soeke na die verlore nes en aanmoediging van persoonlike werke in die geloof. Trouens, jy weet hoe erg dit geword het? Martin Luther is so verontwaardig deur praat van 'goeie werke' dat hy getwyfel het aan die geïnspireerde geloofsbriewe van die brief van Jakobus. En toe hy die Bybel in Duits vertaal het, het hy die brief van Jakobus in 'n bylaag geplaas. Hy het dit uit die Nuwe Testamentiese kanon geneem omdat hy so min vertrou gehad het in sy geïnspireerde bron, omdat Jakobus gesê het, "Geloof sonder werke is dood", en Katolieke het dit gebruik om hulle slegte teologie te verdedig. Hulle het dit verkeerd vertolk.

Maar toe gaan Luther na die ander kant en sê werke moet nie deel van die gesprek wees wanneer dit by die Christendom kom nie. So, uit die Reformasie, kry jy hierdie kultuur wat lewendig is, maar net in naam. Hulle het gedraai teen Katolisisme se klem op goeie werke. Wanneer die kerk ophou om die belangrikheid van die diens van Christus en goeie werke te verkondig, weet jy wat jy kry? Lui Christene! Ek bedoel, dit gaan nie maklik wees vir 'n Christen om motivering te vind om te werk nie, wanneer hulle eie teologie vir hulle sê dit maak nie saak nie, en dus gee ons net nie om nie. Ons produseer gelowiges met vuil klere, om so te sê. Hulle het nie hulle werke in die Vader se oë voltooi nie.

So, het die oordeel wat Jesus aan hierdie kerk belowe het, gebeur? Het hulle wakker geword of, het die dief gekom? Wel, vir die eerste 100 jaar ná die Reformasie sien jy die kerk oorheers deur 'n handjievol staatskerke. Dit is deel van die geskiedenis wat jou werklik help verstaan waaroor Christus so ontsteld is. Jy het Lutherane in Duitsland gehad, met Anglikane in Engeland, jy het Presbiteriane in Skotland gehad, ensovoorts. Katolieke was nog in Frankryk. So

in hierdie vroeë stadiums van die Reformasie het jy nog 'n staatskerk in elke gebied gehad. Hulle het pas begin verander in terme van watter godsdiens met watter staat gegaan het. In 1648, ongeveer 100 jaar na die Reformasie, het jy die 30 jaar oorlog gehad, en dit was die oorlog tussen Protestante en Katolieke, en dit het geëindig met iets genaamd die Vrede van Wesfale. En daardie verdrag het onder meer die moderne basis van Europa gevestig. En die Vrede van Wesfale het ook vereis dat elke burger van die onderskeie lande die reg gehad het om die Christendom te beoefen in enige vorm wat hulle verkies.

Hulle moes dit nie meer volgens die staatsgodsdiens beoefen nie, want voor daardie tyd, as jy in Duitsland gebore is, was jy 'n Lutherse. Jy was soseer 'n Lutheraan; jy word gedoop as 'n Lutheraan as 'n baba, en jy kon nie die res van jou lewe verander nie. Die regering het jou tiendes outomaties uit jou salaris geneem, en stuur dit aan die staatskerk. Dit gebeur vandag nog in Duitsland. As jy jouself tot Lutherse verklaar, neem die regering jou tiendes uit jou belasting en gee dit aan die staatskerk. So, jy was die godsdiens van die staat. Hoeveel van daardie babas in Duitsland dink jy was werklik Christelik? Dieselfde probleem wat ons gehad het met die Katolieke Kerk, net nou onder 'n ander titel, in daardie sin.

So, onder die baie beginsels van die Vrede van Wesfale, was daar gesê, niemand hoef in die staatsgodsdiens te bly as hulle nie wil nie. En dit het Christelike uitdrukking in groter vorme beskerm. En as gevolg hiervan het Protestantse gelowe in baie verskillende streke begin ontstaan. Die geloofswerke is regeer in 'n nuwe generasie gereformeerde kerke, gebore uit die Vrede van Wesfale, wat nou wakker geword het om die historiese mag van daardie staatskerke uit te daag. En waar jy die gereformeerde kerke nog aan die slaap sien, het hulle stadig uitgesterf. Gaan kyk na 'n katedraal in Wes-Europa vandag en kyk wat daarin oorbly. Maar waar het hierdie nuwer weergawes van die Protestantisme opgetrek? Die Pelgrims, die Anabaptiste ensovoorts, het hulle 'n nuwe beweging geword, en daardie nuwe beweging het uit Europa na die res van die wêreld uitgegaan. Jesus, soos Hy belowe het gesê, Wees Wakker, maak gebruik van wat oorbly of jy gaan dat die dief kom en neem wat jy het, dit is presies wat gebeur het met hooflyn Protestantisme in Wes-Europa, en dit is wat aanleiding gee tot die volgende kerk. (Skyfie 3-5) So hierdie kerk, ek dateer dit as eindig met die Vrede van Wesfale as gevolg van daardie betekenis vir hoe dit die aard van die Christendom verander het in die algemeen, in Wes-Europa en dus in die wêreld in die algemeen.

Openbaring 3:7 En skryf aan die engel van die gemeente in Filadelfía: Dit sê die Heilige, die Waaragtige, wat die sleutel van Dawid het, wat oopmaak en niemand sluit nie, en Hy sluit en niemand maak oop nie:

Openbaring 3:8 Ek ken jou werke. Kyk, Ek het voor jou 'n geopende deur gegee, en niemand kan dit sluit nie, want jy het min krag en jy het my woord bewaar en my Naam nie verloën nie.

Openbaring 3:9 Kyk, Ek gee jou uit sinagoge van die Satan, van die wat sê dat hulle Jode is en dit nie is nie, maar lieg — Ek sal maak dat hulle kom en voor jou voete neerbuig en erken dat Ek jou liefgehad het.

Openbaring 3:10 Omdat jy die woord van my lydsaamheid bewaar het, sal Ek jou ook bewaar in die uur van beproewing wat oor die hele wêreld kom om die bewoners van die aarde op die proef te stel.

Openbaring 3:11 Kyk, Ek kom gou! Hou vas wat jy het, sodat niemand jou kroon kan neem nie.

Openbaring 3:12 Wie oorwin, Ek sal hom 'n pilaar in die tempel van my God maak, en hy sal daar nooit weer uitgaan nie; en Ek sal op hom die Naam van my God skrywe en die naam van die stad van my God, van die nuwe Jerusalem, wat uit die hemel van my God neerdaal, en my nuwe Naam.

Openbaring 3:13 Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê.

Filadelfía, raai wat daardie naam beteken, almal weet dit. Broederlike liefde. Die stad is gestig deur die koning van Pérgamus, Attalus die Tweede, sy volle naam was Attalus die Tweede, Filadelphus van Pérgamus. En hy het die titel Filadelphus ontvang, omdat sy liefde vir sy broer so bekend was, en sy broer die vorige koning was, en so het hy gekom om bekendheid te werf, en Filadelfía is na hom genoem. Dit is vandag, Alasehir in Turkye, in daardie tyd, was dit 'n klein dorp, maar nie naastenby so prominent soos dié wat ons tot nou toe bestudeer het nie, maar dit was voorspoedig. Maar dit het 'n groot nadeel, om te woon in Filadelfía was een groot probleem, daar was gereelde aardbewings. Daar is oor die algemeen aardbewings regdeur Turkye, maar Filadelfía het meerendeels die meeste aardbewings beleef!

In 17 n.C. was daar 'n aardbewing so sterk in die stad dat so baie van die geboue ineengestort het en die mense wat daar gewoon het, so bang was om terug te gaan as gevolg van die val van Griekse pilare, om sodoende verpletter te word dat, hulle buite die stad begin woon het. En vir 'n lang tydperk het mense buite die stad Filadelfía gewoon. Daardie tipe patroon veroorsaak dat mense terug gaan, gerus word, en dan die volgende aardbewing, dan is die mense weer buite, wat werklik die groei van die stad belemmer het. Mense het regtig nie

daarvan gehou om daar te woon nie, so dit was 'n klein dorpie. Maar dit het ook 'n kultuur van vasberadenheid en volharding ontwikkel, en dit lyk of dit sy weg na die kerk gevind het.

Kyk na die brief aan hierdie kerk, Hy sê, "Ek is die een wat heilig en waaragtig is, en Ek is die een wat die sleutel van Dawid het". Daardie verwysings herinner die kerk aan basiese dinge, die kern van Jesus na die sending en die boodskap van die kerk, en dat wanneer jy Jesus voor jou in jou werke uitdra, dan kan Hy enige deur oopmaak. Baie eenvoudig. Die sleutel van Dawid is 'n interessante verwysing. As jy die Eségiël studie saam met my gedoen het, mag jy dalk weet waarna dit verwys. Maar in die boek van Esegiël, wanneer ons hoor hoe die koninkryks tempel gebou sal word, hoor ons dat Dawid opgewek sal word, hy sal daar wees, en hy het 'n werk. En sy taak is onder meer om oor die voorhof van die tempel te heers en die sleutel daartoe te hê, en die tempel sal oop wees. Die howe sal regdeur die duisendjarige regering oop wees, behalwe vir een deur. En die punt is, as Jesus die sleutel tot die tempel het, is dit die sleutel van Dawid.

Met ander woorde, Hy maak dit duidelik "Ek is die een wat toegang tot my tempel in die koninkryk verleen". En die sleutel, veral met daardie gedagte, is die barmhartigheids stoel. Jy weet, die versoeningsdeksel in die tempel in die Allerheiligste, is die plek waar versoening gedoen word. Dit is waar vergifnis gevind word, dit is die plek waar God Jesus se bloed in die Hemelse Tabernakel toepas, en so word dit 'n prentjie van verlossing self. As jy in die tempel gaan, dit wil sê, as jy voor die Here staan, dan kan jy vergifnis ontvang. Dit is 'n baie soort diep manier om te sê, "Ek het die sleutel tot redding". Ek het die sleutel tot redding en as ek dit oopmaak, sluit niemand dit nie, en omgekeerd. Soos met alles wat ons gesien het in hierdie brief, wys Hy, "Ek is in beheer van die evangelie. Ek is in beheer van waar dit gaan, waar dit ontvang word, waar dit nie ontvang gaan word nie". En so, om te sê die deur is oop vir enige kerk is 'n aanmoediging om te weet dat as jy 'n hart het om die verlore nes te bereik, jy aan die regte kant is. Jy het Een wat deur jou, verseker dat jou pogings sal suksesvol wees.

Om Jesus te ken in die redding van siele beteken dat jy met vrymoedigheid kan uitgaan sonder kommer oor sukses of mislukking want jy was nie in beheer daarvan in die eerste plek nie. En as sodanig is die resultaat dan geheel en al in Jesus se hande, hoe kan jy verloor? Jy gaan nie iemand red wat Hy nie wil red nie en enigiemand wat jy miskien nie mee deel nie, was nie iemand wat Hy op daardie dag deur jou wou red nie. So, jy hou net aan, dit maak nie regtig saak wat gebeur nie, jy gaan nie om te besin oor die antwoord en besluit of ek iets verkeerd doen hier nie, of ek weet nie wat ek doen nie, ek moet ophou. Nee, daar is 'n bietjie te veel "ek" daar. Omdat Jesus ook by tye deure sluit, wat beteken daar sal oomblikke wees, daar sal omstandighede wees, daar sal individue wees, daar mag selfs seisoene wees wanneer jou pogings net nie suksesvol is nie. En dit is ook 'n besluit van die een met die sleutel van Dawid en

om dit te weet, wetende dat Hy oopmaak en dat Hy 'n kritiese belangrike besonderhede sluit om gemotiveerd te bly.

Ja, die openingsdeel kan jou gemotiveerd maak, maar die sluitings gedeelte moet jou ook motiveer. En die rede waarom ek dit sê is omdat, as jy weet dat mislukking nie 'n refleksie op jou is nie, maar, dat dit eenvoudig is dat God nie gekies het om iets te doen deur jou op daardie dag nie, jy kan vry wees vanaf daardie oomblik, geen skuldgevoel dra nie en nie bang wees dat jy dit nie reg gedoen het nie. Soos hulle sê, selfs 'n blinde eekhoring vind 'n neut een keer. Jy hoef nie aan jou eie vermoëns te twyfel nie, dis nie omtrent jou nie. As Hy deur 'n esel kan praat, weet jy dat Hy nie van ons afhanklik is nie. Maar dit is nie bedoel om jou belangstelling te verminder nie, dit is bedoel om jou aan te moedig, want dit verwyder enige rede om nie te probeer nie, dis die idee. Hy probeer om te versterk, want hierdie kerk se werke word gedoen in My soewereiniteit en mag en gaan vorentoe.

Hulle het gewerk op maniere wat Sardis nie gedoen het nie; om mense te dien en die nuus van Jesus te deel. Maar net so belangrik, let op, Filadelfía was versigtig om kennis te neem van waar Jesus nie gewerk het nie. Hy sê in vers agt: "Hulle het 'n bietjie mag", wat wil sê hulle erken dat hulle, afgesien van Jesus, niks kon doen nie, hulle was nie onrealisties nie. Hulle het verstaan dat hulle werk doen, wat Jesus ook wil hê dat hulle moes doen. Hulle probeer nie om in eie krag te werk nie, hulle probeer net om in Hom te bly. En as gevolg hiervan, en dit is wat belangrik is om te onthou, hoewel hulle die kleinste kerk is, is hulle in die minste prominente stad geleë.

Dit is een van slegs twee gemeentes wat geen veroordeling ontvang nie, die ander een is Smírna. So het Smírna en Filadelfía albei Jesus behaag tot op die punt waar jy aan niks negatief kon dink om vir hulle te sê nie. Smírna, jy mag onthou, was die kerk wat getrou was tot die dood, dit wil sê, hulle was die kerk wat vervolging gely het. En Filadelfía is die een wat getrou is aan die sending, so Smírna is getrou in hul getuienis tot die dood. En so in hul persoon, in hul identiteit, is hulle getrou, en Filadelfía is getrou in hul werk aan die wêreld, net twee voorbeelde hiervan. Dit is duidelik dat, Jesus bekommerd is oor hoe ons lewens vir Hom kan getuig of nie. Dit blyk 'n groot saak vir Hom te wees, en interessant genoeg, hierdie twee kerke het een van die dinge in gemeen, hulle is albei kerke onder vervolging. Hierdie kerk, soos die ander een, het dieselfde groep sinagoges van Satan. Dit is die twee briewe wat die sinagoge van Satan genoem het, en albei word aangeval deur Jode wat die kerk vervolg.

En vriende, dit is nie toevallig dat die twee kerke in hierdie lys met die sterkste getuie ook die twee kerke op hierdie lys is wat vervolg word nie. As jy opstaan vir die evangelie en vir Jesus, sal jy vervolg word, sê Jesus. En wanneer jy vervolg word, verfyn dit jou, dit reinig jou, dit toets en keur jou goed, en gevolglik word jy toegerus om Jesus nog meer te dien. En daarom vertel Jesus ons in die Evangelies, verbly julle as julle ter wille van My Naam vervolg is, want

julle loon in die hemel sal groot wees. Let op in vers nege, sê Hy, dat alhoewel hulle aangeval word, Hy hulle sal verdedig. Maar nou, laat ek jou vra, voordat jy die brief gelees het en ek het vir jou gesê dat Jesus bereid was om hierdie getroue kerk te verdedig teen vervolging en aanval, wat sou jy dink hoe die verdediging dalk sou gelyk het?

Wel, die Here se weë is nie Hollywood se maniere nie. En as jy kyk na wat Hy in hierdie brief sê, sê Hy in vers nege, die wat die kerk vervolg, sal hulle voor Hom neerbuig en weet dat Jesus die gemeente liefhet. Met ander woorde, Hy bekeer hulle, diegene wat soos Saul vervolg was en in Paulus verander het. Diegene wat Jesus, die Jode, in werklikheid van

Filadelfía se dag vervolg het, sou gelowiges word as gevolg van Filadelfía se prediking wat sou beteken het, hulle getuienis in die vervolging self het die rede geword vir God om die harte van die vervolgers te bekeer. Wat 'n groot getuienis.

Die punt hier is, wanneer die kerk 'n hart het om uit te reik, sal jy vrugte sien in daardie situasies, selfs al is daar vervolging. Wat ook al daaruitvoorkom, God sal dit in iets waardevol verander, daarom het Hy ons op die aarde geplaas. En as gevolg van hulle getrouheid, belowe Hy dat hulle bewaar sal word in 'n uur van beproewing. Nou glo ons, geskiedkundig, as ons terugkyk in die eerste eeu, dat hierdie uur van toetsing dalk 'n sinspeling kon gewees het op die komende vervolging in die laaste deel, die einde van die eerste eeu vroeg in die tweede eeu, wat Domitianus sou gewees het, wat begin het om die kerk in die Romeinse Ryk te vervolg. En so sê Hy, en ons moet aflei dat die kerk van Filadelfía óf te klein was, of te ver was of wat ook al, dat dit net nie veel, indien enige, van daardie vervolging ervaar het in ooreenstemming met wat Christus gesê het Hy vir hulle sou doen nie.

Maar dan merk jy, Hy sê daarin dat hierdie uur, volgens vers 10, noem dit raak almal wat op die aarde woon. So, dit is een van die duidelikste verwysings wat jy in die sewe briewe sal vind om jou te waarsku oor die profetiese aard van hierdie briewe. Dit wil sê, dit is die frase wat ons vertel, jy is veronderstel om na hierdie briewe te kyk as 'n prentjie van tydperke in die geskiedenis, nie net praat oor dinge van die eerste eeu nie, want ons weet daar was geen wêreldwye toetsing van die bevolking van die aarde in die eerste eeu nie. Daar was geen gebeurtenis wat ons weet van wat voldoen aan daardie definisie, so dit moet 'n toekomstige gebeurtenis wees. Met ander woorde, 'n gebeurtenis wat na die kerk van Filadelfía plaasvind, bestaan nie eens nie. So dan praat dit nie streng oor daardie ligging nie, en dit was hierdie kommentaar, veral in hierdie brief wat eers geleerdes 'n aanduiding gegee het dat daar 'n verborge profetiese betekenis in hierdie briewe bedoel was en dan, by verdere ondersoek, duideliker geword het in die vorige eeu.

So, ons weet die Bybel beskryf 'n komende wêreldwye toets wat oor almal wat op die aarde woon, sal kom. En nadat ons klaar is met hierdie briewe, is dit waar

ons volgende gaan in ons studie. Intussen eindig Hy Sy brief met 'n belofte, en sê Hy, Ek gaan gou kom, so hou vas aan wat jy het, moenie toelaat dat iemand jou kroon wegneem nie. Jy onthou krone verwys na van vorige lesse. Die krone is dit wat ons in die Skrif hoor wat julle ewige beloning verteenwoordig. So dit praat van die beloning wat hulle verdien het deur 'n lewe van getroue diens aan Christus, 'n beloning wat hulle in die koninkryk ontvang. Nou, dit is interessant dat Hy sê, "moenie toelaat dat iemand dit vat nie". Hoe kan iemand jou kroon vat? Wel, wat hy hulle herinner, is die feit dat jy nie 'n prys kry totdat jy na die einde van die wedloop hardloop nie. Weet jy, as dit 'n vier rondte wedloop is en jy hou op na rondte drie, dan geen prys nie. Jy kon in die eerste plek gewees het toe jy ophou, geen prys nie. Jy kon 'n skoot voor gewees het, geen prys nie. Jy kry nie 'n prys totdat jy klaar is nie! En dit is Paulus se argument in die Skrif, sê hy, die een wat die wedloop wen, is die een wat tot die einde toe hardloop.

Dit is 'n manier om te sê wat jy gister gedoen het, is goed, maar wat jy môre doen, maak steeds saak. Jy mag dalk 60 wees, jy mag 90 wees, jy is nie klaar om vir Christus te werk nie. En as jy tagtig is en jy nie begin het nie, is dit 'n goeie ding dat jy nog leef. Ek bedoel, om nie terug te kyk nie, maar om vorentoe te kyk. Hardloop vir die prys, sê Paulus. Johannes sê dit in [2 Johannes 8](#),

[2 Johannes 8 Wees op julle hoede, dat ons nie verloor wat ons deur arbeid verkry het nie, maar 'n volle loon ontvang.](#)

Baie sterk waarskuwing dat 'n lewe wat swak geëindig het, in een of ander sin sal aftrek, van 'n lewe wat goed begin het. Daar is nie tyd om op te gee nie, kom ons hardloop die wedloop.

Uiteindelik is die onvermydelike aanmoediging, sê Hy, dat hulle ewige toekoms verseker is. Deur 'n pragtige prentjie te gebruik wat hulle goed ken uit daardie stad, sê Hy, gaan jy in staat wees om die tempel in te gaan. Dink nou aan 'n plek met hoë plafonne wat bo-op hoë kolomme gebou is, iets waaraan hulle in hul Romeinse en Griekse stad gewoond sou gewees het. En jy gaan daarheen, sê Hy, en dat jy nooit sal hoef uit te gaan nie. Onthou hoekom hulle uit gegaan het? Want elke keer as dit 'n bietjie skud op die aarde, begin alles val. En Hy sê vir hulle, jy gaan nie daardie probleem in die koninkryk hê nie, jy sal in staat wees om in die tempel te kom en nooit bekommerd te wees dat jy moet vlug nie. 'N verdere bevestiging dat jou geloof en toekoms is veilig, niks wat kan gebeur in die stad verander dit nie.

Goed, So, watter tydperk van die kerkgeskiedenis verteenwoordig hierdie brief? Dit sou Filadelfia wees (Skyfie 3-7). Ons weet dis die kerk wat ná die Hervorming kom, dis 'n bietjie moeiliker om tydslyne so uit te wys. Ek gebruik die Vrede van Wesfale as my beginpunt omdat, soos ek gesê het in daardie jare ná die Reformasie, toe daar feitlik geen sendingwerk gedoen is nie, na alles, dink daaraan van uit die hervormers se oogpunt. Almal is volgens die missie onderhewig aan die reformasie. Ons weet dat niemand is 'n gelowige wanneer

hulle, gedoop word op die ouderdom van twee dae nie, reg? Maar dis nie hoe die kerk geleer het nie, dis waar jy hierdie wanopvatting kry dat die besprenkeling van 'n baba iemand red.

Dit was die idee omdat ek deur die ritueel persoonlik gegaan het, en dit God outomaties gebind het tot hierdie ritueel. En dit is nie die manier waarop die Bybel praat nie. Dis bloot ritueel tensy dit gepaard gaan met ware geloof in die hart van die individu. So, met daardie ingesteldheid, het sendingwerk tot n einde gekom, en daar was feitlik geen sendingwerk vir 100 jaar nie. Gelowiges is in die kerk "gebore", en miskien het sommige tot geloof gekom later, en sommige het nie. Maar soos dit beoefen is, en as jy al hierdie splintergroepe nou in ag neem, het jy hierdie uitbarsting van aktiwiteit regoor die wêreld. Pelgrims, Anabaptiste en al die res, en die Nuwe Wêreld was 'n groot teiken. Mans soos Jonathan Edwards het die groot ontwaking op die Noord-Amerikaanse vasteland begin. Sendelinge het vir die heel eerste keer sentraal- en Suid-Amerika bereik, Australië, vir die eerste keer, Asië het 'n fokus punt geword.

En in die tydspan van ongeveer 300 jaar na die Vrede van Wesfale, was daar meer verspreiding van die evangelie in meer dele van die wêreld, vinniger as enige tyd sedert die eerste eeu. Dit was soos om terug te gaan in tyd, 16 - 17 honderd jaar om die beweging van die kerk so te sien. En wat regtig interessant is, dit was ook die eerste keer dat Joodse mense sedert die eerste eeu ge-evangeliseer is. En dit het daartoe gelei dat Jode in verskillende plekke van die wêreld tot geloof gekom het, in ooreenstemming met die belofte wat Jesus aan hierdie kerk gemaak het dat hulle voor Hom sou neerbuig. En al was die kerk swak, dit wil sê, die kerke wat uit die Vrede van Wesfale gekom het, was hulle nie staatskerke nie, hulle is nie befonds deur outomatiese tiendes wat uit burgers se salaris gekom het nie. Hulle was swak en klein in vergelyking, tog het hulle 'n verstommende uitwerking op die beweging van die kerk gehad.

Vir die tyd het Filadelfía die ware uiterlike getuie kerk hervestig wat Jesus altyd bedoel het Sy kerk sou wees, en dit het 'n groot impak as gevolg daarvan gehad. So, in profetiese terme, sê Hy, hierdie kerk sal nie die kerk wees wat die uur van beproewing sal ervaar wat na die hele aarde gaan nie. So, profeties nou, wat dit beteken is dat dit nie die laaste tydperk van die kerkbedeling sal wees nie, dit wil sê, die ouderdom van die kerk sal nie eindig met Filadelfía nie, daar sal nog een daarna wees voordat ons die einde bereik, Filadelfía sal dit nie hoef te ervaar nie, om so te sê. So, ons sê Filadelfía is die sendingkerk, en die einddag is 'n bietjie spekulatief, maar as ons nou in die laaste brief gaan, sal jy verstaan hoekom ons daardie datum gekies het.

[Openbaring 3:14 EN skryf aan die engel van die gemeente van die Laodicense: Dít sê die Amen, die getroue en waaragtige Getuie, die begin van die skepping van God:](#)

Openbaring 3:15 Ek ken jou werke, dat jy nie koud is en ook nie warm nie. Was jy tog maar koud of warm!

Openbaring 3:16 Maar nou, omdat jy lou is en nie koud of warm nie, sal Ek jou uit my mond spuug.

Openbaring 3:17 Want jy sê: Ek is ryk en het verryk geword en het aan niks gebrek nie; en jy weet nie dat dit jy is wat ellendig en beklaenswaardig en arm en blind en naak is nie.

Openbaring 3:18 Ek raai jou aan om van My te koop goud wat deur vuur gelouter is, sodat jy kan ryk word; en wit klere, dat jy jou kan aantrek en die skande van jou naaktheid nie openbaar word nie; en self om jou oë te self, sodat jy kan sien.

Openbaring 3:19 Almal wat Ek liefhet, bestraf en tugtig Ek. Wees dan ywerig en bekeer jou.

Openbaring 3:20 Kyk, Ek staan by die deur en Ek klop. As iemand my stem hoor en die deur oopmaak, sal Ek ingaan na hom toe en saam met hom maaltyd hou, en hy met My.

Openbaring 3:21 Aan hom wat oorwin, sal Ek gee om saam met My te sit op my troon, soos Ek ook oorwin het en saam met my Vader op sy troon gaan sit het.

Openbaring 3:22 Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê.

En hierdie stad was 'n kommersiële sentrum, welvarende stad, administratiewe sentrum, dit was waarskynlik die rykste stad in die distrik. En toe die stad in 60 n.C. deur 'n aardbewing verwoes is, was dit so ryk dat dit geen hulp van die keiser nodig gehad het om te herbou nie, en dit mag dalk nie so baie klink nie, maar dit was ongekend. Stede het net nie daardie soort hulpbronne gehad nie, en tog het hulle dit gedoen. Maar dit kom ook uit hul selfgenoegsame kultuur, dit is 'n stad wat nie daarvan gehou het om op iemand te leun nie. Hulle het 'n bietjie van 'n houding gehad, hulle het hul daad saam gedoen, hulle het al die geld gehad wat hulle nodig gehad het, hulle wil nie van iemand afhanklik wees nie. En onder sy talle nywerhede staan drie van hulle histories uit, en hulle het relevansie in die brief. Hulle was bekend vir banke, 'n wolbedryf en mediese skool.

Die banke het al die geld, jy weet geld is mag. So het hulle al die geld in die distrik gehad. Die wolbedryf het van die fynste wolfe vervaardig wat in daardie gebied bekend was, veral 'n seldsame swart wol wat mense wou hê. En die mediese skool was ook 'n bron van handel omdat hulle hierdie oogsalf sou verkoop wat gesê is om enige aard van oogsiektes te genees.

So kyk na die brief, wat begin met die beskrywing, "die gelowiges in die ware getuie" uit hoofstuk een, ook die begin van die skepping. Nou, laat ons dit nie spesifiek so in hoofstuk een beskryf nie, maar dit is 'n verwysing na iets wat in hoofstuk een gesê is, toe Hy gesê het dat dit "die Alfa en die Omega is, die begin van en die einde". So, waarom sê Hy, "Ek is die begin van die skepping en die einde, sowel as die getroue en ware getuie", waar pas dit in? Wel, ons gaan sien wanneer ons aan die einde van die brief kom waarom dit die verwysing is wat Hy aan hierdie kerk gee.

Hy sê, soos Hy doen vir die ander briewe, "Ek ken jou dade", en dan sê Hy, "dat jy nie warm of koud is nie". Nou, in die vorige briewe, onthou wat Hy gesê het? Hy was bekommerd oor dinge soos die aantal dade, die kwaliteit van die dade, want hoe daardie dade die denke oor Hom gevorm het, is 'n getuie van Hom, dit was Sy bekommernis. Maar let op hierdie keer, wanneer Hy bekommerd is, en Hy oor hulle dade praat, sê Hy : "Ek ken jou dade en hulle is nie warm of koud nie". Hy is bekommerd oor hoe hulle dade reflekteer, wat die dade beklemtoon en dat hulle nie van Jesus getuig nie.

Let op in vers vyftien, sê Hy, jy is nie warm of koud nie, alhoewel ek wens dat jy of een of van die ander was, in plaas daarvan sit hulle reg tussen daardie twee toestande in 'n lou toestand. En Hy sê, as gevolg daarvan, gaan ek jou uitspoeg. Die woord vir spoeg in Grieks word meer letterlik vertaal "vormering". Dit is 'n baie sterk woord, nie 'n sagte woord nie. En as jy dit alles hoor, die keuse van woorde, warm, koud, ek wens jy was een of die ander, jy hoor alles wat 'n bietjie verwarrend is, reg? Eerstens is ons nie seker wat warm en koud beteken nie. En as jy probeer om te raai wat dit beteken, raak dit moeiliker omdat, Hy sê, Ek verkies dat jy een was, wat dit nou moeiliker maak om te verstaan is hoe hulle albei kan wees. En so vind jy nie 'n oplossing in die onmiddellike vers nie, maar jy kry dit as jy aanhou lees.

Vers 17, Vermaan Jesus hulle omdat hulle hulleself sien, sê Hy, as ryk en aan niks gebrek het nie, alhoewel Hy sê dit was 'n valse siening van hulle situasie. So, in werklikheid, die kerk in Laodicéa wat Hy sê was ellendig, arm, blind en naak. Nou, dadelik, jy weet, jy moet daardie woorde as hiperbool of metafoor neem, jy kan dit nie letterlik vat nie. En hoe weet ons dit? Wel, in die eerste plek weet ons die kerk is baie voorspoedig omdat die stad baie voorspoedig was. Trouens, ons weet dat die gelowiges wat in Laodicéa woon was van die welvarendste van enige kerk in daardie tyd, so hulle is nie arm nie. Selfs makliker, ons weet dat die kerk was nie universeel blind nie, daar was nie 100% blinde mense in die kerk nie. Maar hulle het nie 100% naak rondgehoop nie, daarom moet Hy hier praat in terme van iets wat nie letterlik is nie, Hy praat nie van hulle fisiese toestand nie, maar hulle geestelike toestand.

Dit moet wees, want dit het nie anders sin gemaak nie. So geestelik gesproke, sê Hy, is die kerk geestelik ellendig, geestelik arm, blind en naak. Nou moet ons dan die vraag vra, wat beteken dit om daardie dinge geestelik gesproke te wees?

Wel, 'n vinnige studie van ander gedeeltes in die Bybel sal ons net een gevolgtrekking gee van daardie terme, en een van hulle wat jy reeds ken, naaktheid. Wat beteken dit om naak geestelik te wees? Dit is die teenoorgestelde van geklee in wit klere. Dit kan net beteken dat jy nie Christus se soenbedekking het nie, en net so om geestelik arm te wees in die Bybel of om ellendig of blind te wees nie, dit is alles maniere om van 'n persoon te sê wat nie geloof het nie, wat nie gered is soos ons vandag sou sê nie. Blindheid is 'n prentjie van iemand se onvermoë om geestelike waarheid te verstaan, wat die toestand van mense is voordat hulle die Here ken.

Ellendigheid verwys na die onreine geestelike toestand van 'n ongelowige. Armoede verwys na die feit dat jy as 'n ongelowige nie in die rykdom van Christus in die erfenis van die koninkryk deel het nie. Goed, so die kerk van Laodicéa, word deur Jesus veroordeel vir 'n toestand van ongeloof, en tog sê hulle vir hulleself dat hulle alles het wat hulle nodig het. Hulle is ryk, hulle sê hulle het niks nodig nie. Nou, anders as Jesus, praat die kerk nie in suiwer geestelike terme nie. Hulle praat in aardse terme, dit wil sê, hulle aardse luukse leefstyl het hulle verblind tot hulle geestelike gebrek. Hulle sien die een as bewyse, hulle het geen probleem met die ander nie. Of miskien, in meer moderne terme, moet God my liefhê, want ek leef hoog op die ranglys.

Ek bedoel, hulle het miskien dit nie so gesê nie, maar hulle liggaamlike welvaart verblind hulle dus vir hulle geestelike armoede, en so leef hulle in 'n selfbevredigde, veilige lewe in hulle aardse rykdom, en tog is hulle geestelik in gevaar. Nou, op hierdie punt, moet jy miskien vra hoe kan 'n kerk ongelowig wees? Is dit nie 'n teenstrydige stelling nie? Wel, die antwoord kom wanneer jy 'n breër begrip kry van wat die kerk as geheel bedoel, die idee van die kerk in die algemeen vanuit 'n aardse perspektief. Daar was 'n instelling in die stad Laodicéa wat die kerk genoem word, en mense het op plekke rondom die stad ontmoet. Hulle het liedjies gesing, hulle het saam gebid, hulle het dienste gedoen, hulle het waarskynlik een keer 'n geestelike ondervinding gehad, hulle het dit kerk genoem.

Enigeen wat in daardie dae in die stad was en al daardie aktiwiteite waargeneem het, sou beteken het, hier is die kerk van Laodicéa wat hul ding doen. Maar vanuit 'n geestelike perspektief, die geboue, die byeenkomste, die groepe waar hulle ook al was, het hulle eintlik bestaan uit twee verskillende soorte mense wat as een bymekaarkom. Daar was die gelowiges in daardie geboue, en ons verstaan nou dat daar ook ongelowiges in daardie plekke vergader het.

Die ware gelowiges soos ons van [Romeine 8](#) ken, is die een wat die inwoning van die Heilige Gees het. Die Gees van God is egter onsigbaar, en daarom is dit nie vir die mens moontlik om na mekaar te kyk en te bepaal wie die Gees van God in enige vorm van volkome uitnemendheid het nie. Ons kan dalk 'n idee kry wat op gedrag gebaseer is, maar selfs dan is dit nie baie akkuraat nie, want eerlik, dit is maklik vir iemand om na te boots wat hulle Christene sien doen en die res van

ons flous om te dink hulle is een van ons, dis nie so moeilik nie. Ons is nie so anders as die res van die wêreld nie, dis nie asof ons 'n geheime handdruk het waarvan ons vir jare niemand vertel het nie. Dis net dat hulle kerk toe kom, hulle sit in 'n kerkbank en gaan huis toe. Wat is die verskil? As hulle wil, as dit hulle opgewonde maak, of as dit hulle behaag.

So, wat Jesus vir hierdie kerk sê, is dat dit 'n kerk van ongeloof is omdat daar 'n groot, of blykbaar 'n groot teenwoordigheid was van ongelowiges wat in daardie gemeenskap bymekaargekom het en die probleem veroorsaak waarvoor ons hier praat. En dit is so 'n bekommernis, want as ongelowiges die liggaam van Christus infiltreer, nie letterlik nie, nie wat jy sê dat dit deel van die gelowige element word nie, maar soos hulle met ons gemeng het, kom ons sê dit so, het hulle 'n nadelige uitwerking op die liggaam. Die teenwoordigheid van onherkenbare ongeloof in die liggaam is die enkele gevaarlikste probleem vir die kerk. Jy het letterlik wolwe onder die skape, nog erger, wolwe in skaapsklere.

Ons verlaag natuurlik ons oplettendheid wanneer iemand vir ons sê dat hulle Christelik is soos ons. En tog, as dit blyk dat hulle nie werklik gered is nie, het jy nou hierdie wolf in skaapsklere, wat tussen ons loop en in sommige gevalle onderrig, en ander berading doen wat, moeilikheid skep, onenigheid veroorsaak en dit met wat hulle in die vlees doen, want dit is al wat hulle het. En vir die gelowiges beteken dit in daardie situasie 'n buitensporige mate van vertrouwe en geleentheid en hulle kan met genoegsame tyd tot op die punt kom om die leerstellings en die werksaamhede van die kerk te beïnvloed, en natuurlik, in die afwesigheid van die gees, hoe sal hulle die Kerk bevorder? Goddeloosheid, dit is al wat hulle het om te bied, selfs al kan hulle dit net vermag op 'n Sondag blyk dit om redelik aanvaarbaar te wees.

Dus, vir die ongelowige, wat sy aan sy met gelowiges leef, eindig jy by 'n goddelose kerk. En nou sien jy wat Jesus bedoel wanneer Hy sê: "Ek wil liever dat die kerk warm of koud moet wees". Warm mag dalk 'n gelowige voorstel. Koue kan 'n ongelowige voorstel, die teenoorgestelde.

En wat Hy sê is, ek wil liever dat jy warm glo, dat baie ons maklik verstaan, maar ook, indien dit nie is nie, sou ek liever dat jy koud sal wees, jou ongeloof erken en jou gebrek aan geloof volkome deursigtig bely, want ten minste dan weet ons wie is wie. Die alternatief, onthou het Hy nie gesê nie, Ek wil jou liever koud dan warm, Hy het gesê, Ek wil liever dat jy óf een wees, as die enigste ander alternatief lou is. Die probleem is die louwarm, want in die louwarm toestand weet hulle nie eers wat hulle nie het nie. Dit is 'n volledige raaisel vir almal. Dit is beter om koud te wees en ongelowig te erken as om lou te wees en te dink jy is iets wat jy nie is nie. Dit is die mense waarvoor Jesus in Mattheüs 7 praat, wat

eendag te laat sal uitvind: "Here, Here, ons het U op die strate gesien, ons het saam met U geëet en Hy sê gaan weg van My, Ek het jou nooit geken nie", wat met hulle kan gebeur.

Nou, as jy wonder, wel, hoe weet ek of ek werklik gered is? Die enigste mense wat ooit bekommerd is oor of hulle gered is, is gelowiges. Dit is 'n algemene reël en ek sal enigiemand op daardie reël uitdaag. Die enigste mense wat in die nag wakker bly en wonder of hulle werklik gered is, is die gereddes. Die ander mense sê ons is ryk en het niks nodig nie. Hulle is bekommerd oor niks, want hulle besef nie wat hulle nie het nie, dis die probleem. So, Jesus sê hier, die wat in die gemeente was, maar nie aan Hom behoort nie, sê Hy, die wat lou is, Ek spuug julle uit.

Die stad Laodicéa is geleë in 'n vallei wat gevoed word deur twee riviere, een met koue bergwater wat drinkbaar was, en een met warm swael bronwater wat jy nie kon drink nie, dit was giftig. En omtrent die plek in die dal waar Laodicéa was, het die twee riviere vergader en gemeng en hierdie giftige, louwarm, doellose, nuttelose water gemaak. En dit het net een waarde gehad, die mediese skool het dit gebruik as 'n iets, medies gesproke, wat jou laat opgooi, iets wat jy drink en dit laat gebeur. Dit is hoe hulle die water gebruik het.

En Jesus gebruik daardie metafoor omdat dit so duidelik so identifiseerbaar sou gewees het aan daardie stad, iets wat jy uitspoeg. Dit is die enigste van die sewe gemeentes waarin daar geen lof is nie. Die enigste kerk waarin nie 'n enkele goeie ding deur Jesus oor hierdie kerk gesê word nie, en Sy middel vir hierdie kerk is hulle harts toestand, wat nog 'n leidraad is dat ons weet dat Hy bekommerd is oor die gebrek aan geloof. Hy sê, "koop van my goud verfyn deur vuur sodat jy ryk kan word", dit is 'n geestelike verwysing om die ewige skat te verkry, "koop van my wit kleren", duidelik 'n verwysing na redding. Nou, moenie te vasgevang raak op die "koop ding" nie, dit is nie om te sê jy gaan jou redding koop nie, dit is alles metafories. Hy maak net 'n kontras hier. Dit is met ander woorde, gebaseer op hul sukses, rykdom en sekuriteit op wat hulle in staat was om te verkry, of te koop, so te sê van die wêreld, en Hy haal die skrif op en sê: In plaas daarvan om al die dinge van die wêreld te koop, hoekom kom jy nie na my toe en koop dit alles van my nie, so te sê.

Verkry wat jy nie het nie, want EK het die mag om dit aan jou te gee. En Hy gee hulle vermaning, "verander en berou", en as jy dit doen, sê Hy, "dan kan jy saam met My eet in die koninkryk", dit wil sê, jy sal die redding ontvang wat jy ontbreek, en ek is lief vir die manier waarop Hy hulle 'n bietjie aansporing gee, Hy sê, "Ek bestraf diegene wat ek liefhet". Hoor wat hy sê, "jy sal weet of jy myne is omdat jou lewe nie so maklik sal wees nie". Dit wil sê, dit is 'n goeie ding dat hierdie verandering wat ek jou aanbied, jou van 'n luukse en maklike lewe na iets 'n bietjie minder so, sal beweeg, dit is 'n goeie ding, want diegene wat ek liefhet, bestraf ek. Dit sal oomblikke van verhoor, oomblikke van suiwing bring, maar dit is tot jou voordeel. Jy weet, die skrywer van Hebreeus sê dat, "as Hy ons nie dissiplineer nie, ons sou wees soos buite-egtelike kinders", omdat ouers vermoedelik hulle kinders dissiplineer, dit is 'n teken van liefde. Goed, wie is hierdie kerk? Wel, dit is redelik duidelik waar ons in hierdie kerk is, reg, ons is in die laaste ouderdom, ek sal terugkom na daardie minuut.

Ons is in die laaste tydperk van hierdie ouderdom, die tye is van ons en dis ons tyd. En dit moet ewe duidelik wees dat ons as 'n afvallige kerk oor iets heel aansienlik praat. Ons het, of jy dit op die een of ander manier sien, óf die voorreg om op die heel laaste oomblik te wees, dit wil sê, naby die einde van hierdie tyd en nuwe dinge sou gebeur, óf ons het die nadeel om daar te wees omdat ons toevallig in die slegste van die sewe kerke is, sover dit gaan oor getuienis. Afvalligheid beteken om weg te val, om afstand te doen van iets wat voorheen aanvaarbaar is, maar nie in die sin van 'n individu nie, hier praat ons in die sin van 'n kerk .

Die Bybel is duidelik dat diegene wat wedergebore word, vir ewig 'n nuwe skepsel in Christus is, en geestelike wedergeboorte kan nie omgekeer word nie. Sodra jy eenmaal geword het wie jy in Christus is, is dit jou ewige toekoms sonder verandering, maar die kwessie hier is nie wat die individuele persoon doen nie, die kwessie hier is hoe die kerk verander. En ons praat van 'n kerk wat verander van Filadelphía na Laodicéa. 'n Getroue, geen veroordeling, dien Christus en evangelisasie aan 'n kerk wat meestal onveilig is, dink net oor homself en blyk nie die verskil te ken nie. Dit is 'n verandering in afvalligheid van die entiteit waaroor ons praat, en jy kry dit deur die individue daarin te sien verskuif, beweeg hulle weg van meerderheidsgelowige na meerderheidsongelowige. Met meerderheid bedoel ek nie by enige gegewe instelling of in elke gegewe byeenkoms nie, ek praat van die kerk universeel, diegene wat hulself Christene sou noem.

Paulus praat oor hierdie afvalligheid in die laaste dae, jy het dit waarskynlik gesien in [1 Timótheüs 4 vers 1](#) (Skyfie 3-9), wanneer hy hieroor praat, sê hy.

[1 Timótheüs 4:1](#) MAAR die Gees sê uitdruklik dat in die laaste tye sommige van die geloof afvallig sal word en verleidende geeste en leringe van duiwels sal aanhang

[1 Timótheüs 4:2](#) deur die geveinsdheid van leuenaars wat gebrandmerk is in hulle eie gewete

[1 Timótheüs 4:3](#) wat verbied om te trou en gebied dat die mense hulle moet onthou van voedsel wat God geskape het om met danksegging gebruik te word deur die gelowiges en die wat die waarheid ken.

Daar sal 'n tyd wees, sê Paulus, waarin die leer van duiwels en duiwelse, valse leer, voortgeplant sal word deur bedrieglike geeste wat die leuenaars bewoon wat in hulle gewete verskrik is. Mooi manier van sê, mans en vroue, ongelowiges word bewoon deur demone, word geleer deur daardie demone, geskroei in hul gewete, deel dit met almal wat hulle wil hoor, hulle self mans en vroue van God noem, wat in die laaste dae 'n normale toestand sal word. Welkom by Laodicéa.

Tweedens, een van die tekens van die einde van die ouderdom en van die afvalligheid is onder die twee wat hy hier noem. Ek gaan net ter wille van die tyd een uitlig. Nou, hoekom is dit so betekenisvol? Dit is betekenisvol, want dit handel oor rykdom. Dis die sleutel om te weet dat ons in hierdie ryk toestand is waarin die kerk sê dat ek ryk is en niks nodig het nie. Dit is 'n luukse om kieskeurige eters te wees. Histories was mense nie kieskeurig eters nie. Gaan terug drie vierhonderd jaar, gaan terug enige tydperk in die geskiedenis, jy het geëet wat jy kon kry, en jy was nie besonder kieskeurig oor enigiets wat oor jou pad gekom het nie.

Nou, kan ons eet kos van sekere kleure. Ons kan kos eet wat net op 'n bepaalde manier gemaak is en ons kon net dinge sien wat ons op sekere maniere kon sien. En ek oordeel nie mense se voedselkeuses nie, maar ek sê dit, dat dit 'n luukse, 'n ernstige luukse is, dat jy die vermoë het om daardie soort verskeidenheid op aanvraag goedkoop te vind wanneer jy wil. En Paulus sê dit is 'n uitvloeisel van hierdie valse lewenstyl van die kerk, van hierdie valse leer van hierdie selfbevredigde, ongelowige gefokusde kerk, dat ons tot op die punt kom waar mense eintlik die soorte kos wat jy eet met geestelike sake vergelyk asof dit wat jy eet iets van jou gees verander. Jesus sê: "Dit gaan hier in en kom iewers anders uit", en dit het geen effek tussenin nie, en tog is daar hierdie sin uit die kerk dat ek meer goddelik of meer aangenaam vir God of iets kan word as gevolg van wat ek eet.

Welkom by Laodicéa, 'n luukse van ons tyd. Paulus gee ons 'n bietjie meer besonderheid net oor die einde hier. Paulus gee ons 'n bietjie meer besonderhede hieroor in die [2 Timótheüs drie vers een](#) (Skyfie 3-10), wat sê in die laaste dae, moeilike tye sal kom. Jy ken hierdie gedeelte, reg? Hopelik het baie van julle dit gehoor. En soos ek lees, sal ek nie van verse twee tot vyf lees nie, jy kan hulle sien, dis 'n lys. En as dit nie 'n lys van die dae waarin ons leef is nie, dan weet ek nie wat dit is nie. Dit is 'n lys van alles op YouTube, alles op Twitter, alles op Facebook, alles in die wêreld wat jy elke dag sien. Dit is die wêreld vandag. Nou, die wêreld het nog altyd hierdie eienskappe in wisselende mate. Maar die verskil is, sê Paulus, in die laaste dae sal die wêreld bekend word vir hierdie dinge. Eenvoudig gestel, is hulle nie meer die uitsondering, hulle word die reël, en kyk deur die lys, dit is moeilik om 'n wêreld soos hierdie te bedink of te beleef? of, is dit nie?

Die laaste dae is dit nie toevallig deur die wyse waarop die laaste dae so loop nie en die kerk is afvallig, dis nie toevallig nie. Waar het die kerk skeefgeloop? Dit begin terug met die beskrywing wat Jesus vir ons gegee het, en Paulus vertel ons dit in [2 Timótheüs 4:1](#) (Skyfie 3-11)

[2 Timótheüs 4:2 verkondig die woord; hou aan tydig en ontydig; weerlê, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en lering;](#)

2 Timótheüs 4:3 want daar sal 'n tyd wees wanneer hulle die gesonde leer nie sal verdra nie, maar, omdat hulle in hul gehoor gestreel wil wees, vir hulle 'n menigte leraars sal versamel volgens hulle eie begeerlikhede,

2 Timótheüs 4:4 en die oor sal afkeer van die waarheid en hulle sal wend tot fabels.

Jesus het hierdie boek oopgemaak en gesê Ek is die begin van die einde af, Ek is die ware getuie. Hy verwys na twee hoeksteen oortuigings van die kerk wat aan die begin van die vorige eeu verlore gegaan het en wat die kerk op sy afvallige reis gestel het. Daardie twee leerstellings hou verband met daardie twee beskrywings. Wanneer jy die sendingkerk verlaat om in die afvallige kerk in te gaan, is daar twee bewegings wat op dieselfde tyd in die geskiedenis, aan die einde van die 19de eeu die eerste, opkom naamlik Bybelse kritiek.

Dit is 'n binnehuislike beweging, dit het begin in Duitsland, in die seminaries van Wes-Europa, en dit het daar bestaan, en dit het versprei na die hele Wes-Europa en in die Noord-Amerikaanse vasteland en verder. En dit is die beweging wat Bybelse kritiek sê dat die Bybel nie meer as letterlike waarheid verstaan kan word nie, en dit is ook nie 'n werk van God alleen nie. Dit is net die werk van onvolmaakte mans, dit het baie foute en verskillende interpretasies, en 'n paar stories en 'n paar mites en 'n paar gelykenisse, en ons hoef dit nie so ernstig op te neem nie. En Moses het nie die eerste vyf boeke geskryf nie, en Matthéüs het waarskynlik nie Matthéüs geskryf nie, en ons weet nie eens dat Paulus bestaan het nie.

Hierdie Bybelse kritiek beweging het uit die akademie ontstaan, 'n begeerte om nuwe idees te bevorder en te publiseer wat niemand anders aan gedink het, en die effek daarvan was om uit die geslagte na die generasie van kweekskool, geleerde manne te kry wat nie meer glo die Bybel was letterlik waar nie, wat nie voorstanders daarvoor was nie, wat nie langer op die waarheid van die Skrif leuen nie en gemeentes leer dat dit nie meer op die waarheid gebaseer was nie. En as gevolg hiervan was daar 'n algemene en wydverspreide beweging weg van letterlike Bybelse interpretasie. Sodoende het jy nuwe verdeeldheid en meningsverskille gekweek wat die eenheid teengestaan en afgemaak het as iets wat nie meer saak gemaak het nie. Daar het ontstaan 'n begeerte binne die kerk om al daardie argumente van leer en teologie tersyde te stel, in elk geval. Hoeveel kerke is jy van bewus waar hulle nie die boek Openbaring leer nie omdat hulle bekommerd is daaroor?

Vriende, mense was nie altyd so verward oor openbaring nie. Mense was nie altyd so onwillig om hul sienings te versoen nie. Dit is 'n meer moderne uitkoms, en kansels wat gevul is met hierdie soort van progressiewe denke. Jesus sê vir die kerk wat onder die resultate hiervan ly, "Ek is die ware getroue getuie", wat beteken dat die woord van God waar is.

Petrus se belofte in [2 Petrus 3](#), dat dit sou gebeur dat mense sou afwyk van 'n geloof in die skeppings verhaal, en dat 'n wêreldwye geloof in 'n sprokie, genaamd evolusie sal verander, wat die Skrif direk weerspreek en die behoefte aan Christus se soendood ontken. Terloops, as Adam en sy sonde tog nie met die dood begin het nie, dan het ek geen nuwe Adam nodig om te sterf om daardie probleem reg te stel nie. Die dood gaan voor sonde, dan het ek nie 'n man nodig om te sterf om die sonde probleem op te los wat ek het nie, hulle is nie verwant nie. Die Bybel sê nee, hulle is verwant, daar is geen dood totdat daar sonde was nie, wat beteken dat daar geen evolusie was nie. En dit is makliker om te beweer dat die Bybel nie letterlik geneem moet word nie as om teen die wêreld en sy siening in hierdie gebied te veg.

En so het kerke weer geen rede gevind om terug te trek van 'n letterlike en stewige begrip van die Skrif terwille van om weg te beweeg van die die kultuur wat hulle so hoog gewaardeer het. Onthou die feit dat hulle onderrig nie behoorlik gedoen word nie, mense word nie eens bewus daarvan dat daar 'n verskil is nie. So, sonder 'n begin wat by God begin, dan, soos jy sou weet, is daar werklik geen einde om bekommerd oor te wees nie. En as God nie alles begin het nie, is ek nie te bekommerd oor hoe dit gaan eindig nie. En as die boek nie regtig waar is nie, is ek nie regtig geïnteresseerd in wat dit in die middel sê nie, en ek weet niks van wat God doen nie. Ek is vet, stom en gelukkig, en ek dien Hom glad nie. Dit is 'n baie kragtige strategie aan die kant van die vyand.

En so, in die manier waarop die kerkbedeling eindig, eindig jy by die afvallige kerk van Laodicéa, waar eindig hierdie kerk? Waar kom die tye aan ons einde? (Skyfie 3-12) Hulle eindig wanneer die gebeure van hoofstuk vier begin, "na hierdie dinge". So, wanneer ons terugkom, begin ons studeer wat ons uit hierdie ouderdom kry, wat kry ons in die dinge wat na hierdie dinge gebeur? En ons sal van daar af beweeg deur 'n hele reeks dinge wat ons uit die Boek van Openbaring haal.

Hemelse Vader, ons dank U vir geduld van almal en die verstandhouding wat ons het. En dankie Vader, dat as ons dit nie doen nie, dat U nooit sal ophou om ons te leer nie. Wys vir ons hoe en wat ons vanaand geleer het, sodat ons 'n waaragtige getuie kan wees, sodat ons klere skoon en helder voor U sal wees, op die dag dat ons U sien, ons bid dit in Jesus Naam, Amen.